

Tid for å velge seg fastpasienter...

Tiden er inne til å velge seg fastpasienter,
hvis forhandlingene lykkes og løpet går som planlagt...
Derfor har jeg tenkt litt på hvordan jeg vil ha det,
hvilke krav og ønsker jeg har til de pasientene jeg skal ha
og jeg har lyst til å dele dette i dette forum.

Først av alt ønsker jeg meg **skikkelige** pasienter – mennesker som virkelig er syke slik jeg oppfatter dem, som har en av disse sykdommene som er objektiverbare med retningslinjer fra EBM slik at jeg vet hvordan jeg skal håndtere dem.

Og så ønsker jeg at disse pasientene skal

- være passe følelsesmessig engasjerende
- gi meg positive tilbakemeldinger
- ikke klage over behandlingene
- ikke bruke unødvendig tid på det jeg oppfatter som bagateller
- ha en rasjonell redsel for sykdom
- ikke provosere fram vonde følelser i meg
- ikke minne meg om personer jeg har et vanskelig forhold til
- ha behov for meg, men samtidig være aktive og interessert i å bli friske

Ser jeg på denne listen, kan det forresten bli litt kjedelig – jeg trenger noen som

- kan tirre meg litt
- gi meg litt motstand
- bruke litt for mye av min dyrebare tid slik at det gir meg grunn til å klage akkurat passe

Men kronikerne da – underlig ord forresten – jeg er en kronisk lege – eller kanskje jeg er en anakronisme, men i hvert

fall kjennetegnes de i vårt språk ved at de stadig kommer igjen fordi de ikke er blitt friske – er det derfor vi blir så slitne av dem – eller blir vi lei dem fordi de stadig minner oss om vår inkompetanse - ?

Etter alt hva vi har gjort for dem, burde de i det minste være fornøyd og ikke belaste avtaleboka vår med stadig nye eller de samme gamle plagene!

Kanskje vi trenger et nytt språk – et språk for oss – eller et språk for dem – aller helst et felles språk! Kroppen taler, men hva taler kroppen deres om?

Taler den kanskje om ikke å ha blitt møtt, eller om ha blitt møtt så lite at den stadig prøver og prøver og prøver igjen å bli møtt, men går like skuffet hjem hver gang. Fordi legen ikke skjønnte hva han skulle møte, han har kanskje aldri møtt noe tilsvarende og mangler erfaringen som gjør at han kan gjenkjenne. Eller kanskje han tror han ser et uhyggelig troll som han tror vil ta livet av ham om han slipper det ut i lyset. Kanskje han har et troll som ligner – og ikke har erfart at troll er mer truende i mørket, men mister mye av sin kraft når de slippes ut i lyset. Da kan de både blekne og løse seg opp, selv om de kan gi vonde arr. Kanskje han tror han må temme trollet? Hvem vet? – Ikke jeg i hvert fall, jeg har nok med mine egne troll.

Øystein Bakkevig